

در راه هدف

علامه میرحامدحسین هندی نویسنده ی کتاب گرانقدر عبققات الانوار، رحمة الله علیه در راه احیای فرهنگ شیعی رنج های فراوان را به جان خرید. وی هنگامی که با خبر شد، تنها نسخه ی کتاب مورد نیازش نزد یک عالمی سنی مذهب در رابع (دهکده ای نزدیک شهر مکه که می گویند غدیر خم نزدیک آن بوده) موجود است و آن عالم به هیچ وجه کتاب مذکور را در دسترس کسی قرار نمی دهد، عازم آن جا شد و با مشقت فراوان و پیمودن راه کوه ها و بیابان ها، خود را از هندوستان به مکه رسانید و نزد آن عالم سنی رفت و از او خواست تا به سمت کارگری، مدتی را در خانه و در خدمت او باشد.

سیمای ملکوتی و سخنان مؤدبانه ی وی در قلب عالم سنی کارگر افتاد و میرحامدحسین در منزل عالم سنی مشغول به خدمت شد. عالم سنی از ادب کامل و رفتار و کردار نیک وی لذت می برد و به او علاقه مند می شد. چندی بعد میرحامدحسین از او خواست تا چند کتابی در اختیارش بگذارد تا اوقات فراغت شب را با مطالعه ی آن ها سپری نماید.

صاحب خانه، میرحامدحسین را به اتاقی برد و کتاب خانه ی خود را نشان داد و او را در استفاده از کتاب های آن آزاد گذارد. هنگامی که شب فرا رسید و صاحب خانه به خواب رفت، میرحامدحسین در کتاب خانه ی او به تفحص پرداخت تا این که گمشده ی خود را یافت؛ سپس کاغذ و قلمی که برای همین زمان به همراه داشته بیرون آورد و مشغول استنساخ کتاب شد. این کار ادامه یافت و او هر شب بخشی از آن کتاب را رونویسی کرد. پس از پایان استنساخ از صاحب خانه تشکر نمود و اجازه گرفت تا به شهر خود باز گردد. پس از رسیدن به

هندوستان در نامه ای به عالم سنی حقیقت را شرح داد. عالم مذکور نیز در نامه ای به میرحامدحسین همت والای او را ستوده و بیان کرد که از پشتکار او درس آموخته و در شگفت است.^۱

^۱ - به نقل از میرحامد حسین پاسدار ولایت، اثر ابراهیم اسلامی - نشر سازمان تبلیغات - ج ۱ - ۷۴ - ص ۵۹ الی ص ۶۱ به نقل از کیهان